

SYMPOSIUM "ZES VISIES OP DE TOEKOMST VAN HET AMSTERDAMSE BOS"

In 1989 staat de oudste beplanting in het Amsterdamse Bos er 55 jaar. De hoofdafdeling Groenvoorzieningen Amsterdam heeft daarom op 15 maart 1989 een symposium georganiseerd. De toekomst van het Amsterdamse Bos werd daarin bekeken vanuit analyses van situaties en ontwikkelingen in het verleden en in het heden. Een tweede aanleiding voor het symposium werd gevormd door een rapport van Groenvoorzieningen Amsterdam: "Het Amsterdamse Bos. Een kwalitatieve en kwantitatieve analyse van 't recreatief gebruik", door J. Gadet en P. Rodrigues. De analyse leidt tot een schatting van het bosgebruik van 4 miljoen bezoeken per jaar volgens een duidelijk ander patroon van recreatief gedrag dan vroeger, namelijk vooral gezinsgewijs en langdurig verblijf vijftientig jaar geleden, tegenover korter, maar vaker, meer individueel en activiteitgericht bezoek nu. De studie mondt uit in suggesties tot vergroting van de aantrekkingskracht van het Bos door een verhoogd aanbod van zwem- en surfgelegenheden, van theater-, kunst- en muziekactiviteiten, alsmede bijvoorbeeld door er een Jan Wolkers-museum te vestigen.

Het symposium behandelde zes visies op de toekomst van het Bos. Uit de analyse van de inleider prof. dr. R. van Engelsdorp Gastelaars vloeide de suggestie voort het wezen van het huidige Bos niet te wijzigen, alleen hetzelfde naar vermogen te verbeteren. Een stedenbouwkundige visie werd gegeven door de heer B. Eerhart die constateerde dat het Amsterdamse Bos vijf jaar voorliep op het grootse en beroemde stedenbouwkundige Algemene Uitbreidingsplan AUP, dat zich dan ook ruimtelijk naar het Bosschap gevoegd heeft. Verder gaf hij een vloed van suggesties om het Amsterdamse Bos verder te helpen. Ook deze inleider had niet zo'n behoefte aan ingrijpende maatregelen. Als "vertegenwoordiger van het bos in het Bosch" zette prof. ir. Van Maaren uiteen dat wij ten gevolge van de bosaanleg die 55 jaar geleden begonnen is thans nog de keuzevrijheid hebben het bos zich verder te laten ontwikkelen tot hetzij een natuurlijke levensgemeenschap, hetzij een parkbos, hetzij een "vrolijke tent met wat bomen". Daarbij behoort een evenwichtige hantering van, aan de ene kant, de ecologische randvoorwaarden en wensen en van, aan de andere kant, de sociaal-economische verlangens en beperkingen. Hij adviseerde onder andere tot het inrichten van een waarnemingsnet voor de bosontwikkeling, tot een bezinning op de economische consequenties van het voorziene uitkapbeheer en tot enige prioriteit voor de bosverjonging. De landschapsarchitect ir. Van Gessel vond het Amsterdamse Bos "geen wonder van architectuur". Het wonder is zijns inziens dat toen de stedelijke bebouwing van Amsterdam 800 ha besloeg een bos werd aangelegd van 900 ha. Van Gessel onderbouwde zijn kritiek en deed veel suggesties voor een strakkere hoofdopbouw met een speelsere detaillering.

Het Bos als natuurgebied vormde het thema voor drs. De Roos. Ook hij noemde enige bezwaren van het Amsterdamse Bos. Naast andere, meer praktische punten, zou het bos te vuil zijn, en te lawaaig, te vol en te weinig echt bos. De Roos deed praktische voorstellen tot het corrigeren van de lawaaibelasting en de waterkwaliteit. Hij pleitte voor schonere lucht, en tegen houtoogst, beide onder andere als bron van verzuring. Verder loofde hij de grote soortdiversiteit die echter toch nog wensen overliet, bijvoorbeeld edel- en damherten. Naast de soortenlijst hanteerde hij enige systeemkenmerken als criterium:

- er is (nog) geen sprake van een stabiele levensgemeenschap.
 - spontane vestiging van organismen wordt steeds moeilijker door een toenemende isolatie van andere (half-)natuurlijke terreinen.
 - door het beheer, zoals al of niet machinale houtoogst, worden natuurlijke ontwikkelingen gestoord.
- Wethouder mr. Ten Have bleek zeer veel suggesties te kunnen plaatsen en in overweging te willen nemen waarbij hij voor de taak staat om allerlei meer of minder botsende opvattingen en wensen te combineren zonder een ratjetoe van te maken. Al de inleiders vroegen de gemeente Amsterdam na 55 jaar opnieuw een toekomstvisie op het Bos te formuleren en deze visie planmatig en doelgericht te verwerkelijken: een Bosplan als opvolger van het Boschplan. Prof. ir. Van den Berg leidde vervolgens een matig levendige discussie. Hierin speelde vooral de al of niet vermeende tegenstelling bosbouw/natuur een grote rol.

Een verslag van het symposium kan men, net als het bovenvermelde recreatierapport, bestellen via de telefoonnummers 020-5962504 of 5962518.

BERICHTEN VAN HET BOSSCHAP

Bestrijding schadelijke bosinsekten

1 De bestrijding van de dennescheerder

2 De bestrijding van lariksbastkever

Evenals in 1988 geldt in 1989 een algemene ontheffing van het verbod om onontschorst larikshout te laten liggen, gestapeld te houden of aanwezig te hebben.

3 De bestrijding van de letterzetter

In het kader van het beleid ter bestrijding van de letterzetter geldt in 1989 in de provincies Overijssel, Gelderland, Utrecht, Noord-Holland en Flevoland een algemene ontheffing voor niet door de letterzetter aangetast piceahout. Deze algemene ontheffing geldt dus niet voor onontschorst piceahout, dat zich in de aangewezen gemeenten in deze provincies bevindt en dat wel door de letterzetter is aangetast.

Voor wel door de letterzetter aangetast piceahout dat is gelegen in de provincies waar de algemene ontheffing geldt, moet dus een ontheffing worden aangevraagd.

Het beleid in de provincies Groningen, Friesland en Drenthe blijft ongewijzigd.

Dit houdt in dat geen ontheffing zal worden verleend t.a.v. piceahout dat afkomstig is van voor 1 april 1989 uitgevoerde vellingen, van windworp of van sneeuwdruk.

Voor piceahout afkomstig van vellingen na 1 april 1989 zal op verzoek ontheffing worden verleend op voorwaarde dat het onontschorste piceahout wordt ontschorst of afgevoerd naar een plaats waar het verbod niet geldt binnen vier weken na het tijdstip van velling en in ieder geval voordat daarin aanwezig broedsel van de letterzetter het verpoppingsstadium bereikt.

Voor de aangewezen gemeenten in alle provincies waar de verordening van kracht is - dat zijn Groningen, Friesland, Drenthe, Overijssel, Gelderland, Utrecht, Noord-Holland en Flevoland - geldt dat piceabomen die door de letterzetter zijn aangetast moeten worden geveld en ontschorst of afgevoerd naar een plaats waar het verbod niet geldt voordat het die bomen aanwezige broedsel van de letterzetter het verpoppingsstadium bereikt.

4 Het ontheffingsbeleid ten aanzien van houtopslagplaatsen

In 1989 zal het ontheffingsbeleid ten aanzien van hout van de geslachten Pinus en Picea dat zich op houtopslagplaatsen bevindt, gelijk zijn aan dat van vorig jaar. Dit betekent dat het dagelijks bestuur bereid is onder het stellen van de bekende voorwaarden, ontheffing te verlenen.

Enquête werknemersbestand bosbouwsector 1988

In 1988 werd een enquête naar het werknemersbestand

in de bosbouwsector gehouden onder de bij het Bosschap geregistreerde bosbouwondernemingen. Daarop werd gereguleerd door 454 geënquêteerden met een totale oppervlakte bos van ongeveer 156.000 ha. Hiervan hadden 330 bedrijven geen bosarbeiders in dienst, terwijl 124 bedrijven met een totale oppervlakte bos van ongeveer 130.000 ha in totaal 1888 bosarbeiders in dienst hadden. Onder bosarbeider werd in dit verband verstaan een werknemer die belast is met de uitvoering van boswerk met inbegrip van werkzaamheden in natuurterreinen. Het aantal bosarbeiders werkzaam bij stichtingen voor landschapsbeheer en bedrijven die zelf geen bos bezitten, te weten bosbouwambachtondernemingen aangesloten bij de Algemene Vereniging Inlands Hout (AVIH) bedroeg in totaal 473. De in totaal 2361 personen werkzaam op of in 139 bedrijven c.q. organisaties waren als volgt verdeeld over de diverse ondernemerscategorieën.

	aantal werknemers		
	vast	los	totaal
Rijksoverheid	938	43	981
Lagere overheden			
Gemeenten, waterschappen en recreatieschappen	138	32	170
Particulieren			
private personen, verenigingen, stichtingen en andere rechtspersonen en cultuurmaatschappijen	135	315	450
particuliere natuur- beschermingsorganisaties	287	—	287
Provinciale stichtingen voor het landschapsbeheer	128	120	248
Bosbouwambachtondernemingen			
a aangesloten bij AVIH	225	—	225
b niet aangesloten bij AVIH		nog niet bekend	
Totaal	1851	510	2361

Het is voor het bosbouwbeleid in Nederland, vooral in verband met de bevordering van de werkgelegenheid in de bosbouwsector, van belang inzicht te hebben in het aantal bosarbeiders, hun vakopleiding en de ten aanzien van hen toegepaste arbeidsvoorwaardenregeling, zoals de c.a.o. voor de particuliere bosbouw. In verband daarmee is door het bestuur van het Bosschap besloten iedere 2 jaar bij de bosbedrijven hiernaar te informeren. Het bestuur is er van overtuigd dat u het grote belang van de enquête inziet en ook in de toekomst bereid zult zijn uw medewerking te verlenen. De bedrijven die vorig jaar hebben opgegeven personeel in dienst te hebben zullen dit jaar schriftelijk worden benaderd met de vraag of er sedert vorig jaar wijzigingen in het aantal werknemers zijn opgetreden. De door u verstrekte informatie zal uiteraard vertrouwelijk worden gebruikt.